

SLOVENSKI NAROD.

izvaja vsak dan zvečer, izvenči nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke delene za vse leta 25 K, za poi leta 18 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljane brez pošiljanja na dom za vse leta 22 K, za poi leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znana poština. — Posamezne stevilke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h pa dva krat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se izvajajo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozborske volitve.

Globočnik v Beli Krajini.

Iz Črnomlja, 10. decembra.

Dne 9. t. m. je imel zjutraj po prvi maši kandidat Globočnik shod v Črnomlju. Zbralo se je v Lacknerjevi prostorni goščilni, (obsezajoči veliki salon, verando in dve prednji sobi) nad 400 kmetovalcev. Vsi ti prostori so bili natlačeno polni. Predsedoval je črnomeljski župan, gosp. Puhek. Volilcem so gg. Šetina, dr. Slanc, kmetovalec Bohte, razjasnjevali, za kaj se gre v tej volitvi, in kandidat Globočnik je volilcem povedal, zakaj se je dal postaviti za kandidata, in kako hoče delati, če bo izvoljen. Povedal je, da je doslej mirno opravljal svojo kmetijo, ni se mešal ne v politiko in ne v strankarske boje. Ali, ko je izvedel, da naši duhovniki zopet gosp. Pfeiferja kmetovalcem za poslana silijo, je sklenil, da se poda med nasprotnike te Pfeiferjeve kandidature. Iu ko so ga njegovi sosedje nagovarjali, da naj on nastopi kot kandidat, se je udal tej želji. Nobeden človek mu ne more očitati, je dejal, da je sovražnik duhovnika, če le-ta svoje delo duhovensko opravlja, ali zdaj mu je že preveč postal tega komandiranja kmetovalcev, naj volijo ljudi, ki niso kmetje in o kmetijstvu ničesar ne razumejo. Volilci so mirno poslušali; ne jeden nasproten glas se ni slišal. Mej poslušalci jih je bilo gotovo jedna tretjina, ki so že v Ameriki bili. Videli so se pametni, resni obrazy, ki so kažali, koliko je že življenje zarisalo vanje trpljenja, in ti može so pritrjevali drugemu govorniku, ki jim je naračunil, koliko škode trpi slovenska kmetija vsled izseljevanja našega kmeta v Ameriko, in kako neumno dela kmetovalec, če jemlje poslanca iz celo družega delavskega kroga in ne iz svojega, ali celo že jih jemlje iz kroga ljudi, ki družega dela ne pozna, kakor obresti šteti. Može so z veseljem sprejeli vest, da vendar jedenkrat nastopi pravi kmet kot kandidat za njihovo poslanstvo. Prepričali so se potem v pogovoru z Globočnikom, da mu je vse delo, vse gospodarjenje kmetije korenito znano. „Je, je kmet“, so rekti, „in dober kmet mora biti. Škoda, da že prej ni prišel mej nas, ki smo potrebitivo doslej volili Pfeifferja, ki se vsakemu pogovoru o kmetijstvu izogne, ker nič o njem ne vše“. Joj, vam duhovniki, za to boste odgovorni jedenkrat vi Bogu!

Kmetovalci so dolgo po shodu še ostali v prostorih in se mej sabo razgovarjali. Globočnik je pa moral ob 10. uri stran v Dragatuš, kamor so ga tamoznji volilci in Viničani vabili na shod.

V Dragatušu bil je Globočnik prav srčno sprejet. Bilo je skoraj toliko volilcev, kakor v Črnomlju. Iz Vinice se jih je pripeljalo deset voz. Veliki prostori Štefančičeve gostilne in zunaj pred hišo, v veži, na hodniku, je bilo vse polno kmetovalcev. Isto, kakor v Črnomlju, ponavljalo se je tukaj. Može so bili veseli Globočnikovega prihoda in veseli, da so ga spoznali kot pravega kmetovalca. Duhovniki, ki časopise pišejo, so mu tudi to lastnost že utajevali in Pfeifferja kot kmetovalca nad Globočnika postavliali. Izvedeli so kmetovalci-volilci, da se je Globočnik več šolal kakor Pfeifer, in šolal na realki. Za zastopnika kmetovalca velja ta šola več, kakor Pfeifferjeva latinščina in grščina. Volilci v Dragatušu so bili tako zadovoljni. Vzeli so Globočnika v svojo sredo in mu gorko roke stiskali, kakor storii pravi mož, če naleti na pravega moža.

Globočniku ni treba po farovžih se potikati in prositi duhovnike, da ga sprejmijo mej kmetovalcev; on se kmetov ne boji in kmetje ga kmalu spoznajo kot svojega. Tako se vidi, kako naš kmetovalec spoštuje kandidata svojega stanu, in kako se jezno obrne od Pfeifferja na njegovih shodih, ali se pa norca dela iz tega smešnega „kmeta“.

Žal, da Globočnik ni mogel dalje okolo po Belokrajini. Povsod bi bil našel tak lep sprejem. Naj drugi Belokranjci ne bodo jezni; mož mora tudi drugam. Naj povedo volilci, ki so se že njim seznanili, kak utis je nanje napravil ta kandidat kmetije in ne farovža, in naj gredo 18. decembra z vso možnostjo zanj v boj.

Tudi v Belikrajini se je pokazalo očividno, da farovškim korobačarjem odklenkuje. Na shod v Črnomlju ni bilo nobenega duhovnika. — V cerkvi so ljudi rotili, naj ne gredo na shod. V Dragatušu sta prišla župnik in kapelan na shod, pa kmalu izginila, ko sta videla, da ta dan ni dobro črešenj zobati s svojimi farani. Zunaj zborovališča sta imela nekaj žensk tretjerednic pripravljenih. V cerkvi sta pridigovala, da pridejo ta dan krioverci, da bodo vero vzeli, cerkev podrli; — naj ne hodijo možje na njihov shod. Ko je župnik jezen iz zborovališča na plano stopil, rekla mu je starica ženica: „Gospod, jaz ostanem še pri stari veri“. Na to ji odgovori župnik: „Neumna baba, saj nobeden vere ne jemlje“. — Amen.

* * *

Iz Trebanjskega okraja,
11. decembra.

Naš vedno skrivnostno sladko ginjeni gospod dekan Nagode ne more nikakor pozabiti blamaže, katero je doživel na volilnem shodu narodne napredne stranke v Trebnjem.

Vse je bilo tako lepo pripravljeno; gospod dekan kot general in na njegovi strani kot načelnik njegovega generalnega štaba neizogibni Štefetov fant iz Ljubljane prikorakali so na lice mesta s celo tolpo nevolilcev, starih nad celim svetom že obupanih devic in mladih fantov z namenom, da bodejo z upitjem, a če to ne bi pomagalo, s silo razgnali naš shod.

V ta namen bral se je isto nedeljo pri jutranji in deseti maši škofov pastirskih list, mojega en odstavek se tudi glasi: „delujte sicer odločno, a mirno, ne žalite svojega nasprotnika niti z besedo niti dejanjem“.

In kako gospod dekan ste se Vi, ki nam svojim bodisi dobrim ali slabim ovčicam morate biti v izgled, poslušali ta resni opomin svojega škofa.

Vajeni ste bili dosedaj da so pri vseh volitvah prihajali na volišče samo Vaši nevedni navidezni privrženci, katerim se pa hvala Bogu že odpirajo oči zato pa ste prišli ne mirno in ne z namenom, da ne boste nikogar žalili niti z besedo in z dejanjem — ker se za svarila svojega škofa ne brigate — ampak z namenom, shod Vaših nasprotnikov s silo razgnati z eno besedo za blamažo Vašega klerikalnega generala dr. Šusteršiča, bivšega predsednika sleparske „Gospodarske zveze“ v Mirnipeci se maščevati kar je priznal g. župnik Hladnik sam.

In kaka razlika mej obnašanjem naših vrlih Mirnopečanov, ki so se vseskozi dostojno in pošteno obnašali, kar so tudi tukaj pri nas v vaših vrstah stoeči volilci, koje ste prištevali svojim privržencem storili a se niso hoteli na nobeno stran

obrniti, češ, da danes ni dan odločitve, in pa med Vašim Štefetom, katerega ste iz Ljubljane poklicali, da reši to liberalno gnezdo Trebnje od vsega zla in med najtimi nevolilci, ki ste jih prgnali na zborovališče z namenom razgnati naš shod, če ne drugače pa s silo — vse to po navodilu Vašega škofa, katero ste par ur poprej raz leco brali.

Sramota, da tako poslušate svojega škofa, Vi ki bi nam morali biti in izgled. Vi, kojega sveta dolžnost je, da, če mislite da smo mi pristaši narodno-napredne stranke izgubljene ovčice, pridite po izgledu Jezusa dobrega pastirja med nas, ter nas po svojih prepričevalnih besedah pripeljete nazaj k drugim vernim ovčicam.

Kakor se pa kaže, ste Vi popolnoma prepričani, da smo mi pristaši narodno-napredne stranke v veri že tako utrjeni, da od Vas ne potrebujemo nobenih naukov več — in to je tudi istina — zato pa iščete le še najslabše ovčice svoje fare, ter jih zbirate vsako nedeljo med štirimi stenami farovškimi, kjer udrihate po vsem kedor se Vam nepogojno ne uda.

Pridite, gospod dekan, tudi med pristaše narodno-napredne stranke bodite prepričani, da Vas bodo ti z veseljem sprejeli, kot svojega dušnega pastirja, — in menda ste dušni pastir vseh svojih faranov, — in potem, gospod dekan, borili se bodoemo z umu svitlim mečem.

In tedaj, gospod dekan, Vam je zmagala gotova, to priča vam list Vaše stranke „Slovenec“, ki pravi, da slovenska intelektualna razven duhovnikov in par posvetnih farizejev stoji na duševnem nivou navadnih kurjevaščanov. S svojo veliko učenostjo in s svojo prepričevalno besedo nas bodoete pregovorili, da bomo vsi volili tega reveža dr. Šusteršiča, ki ima vsled svojega katoliškega prepričanja toliko stroškov, da je njegova pisana skoraj najbolja v Ljubljani, ker ima v vsakem farovžu, v vsakem konsumnem društvu in v vsaki klerikalni posojilnici agenta za svojo pisanino in poleg tega pa še toliko duševnih muk, kakor je tožil na slavnoznamenem ribniškem shodu.

Da, gospod Šusteršič, mi Vam verujemo, da Vas tarejo duševne muke, katere pa izvirajo iz Vašega notranjega boja mej pravim kristjanom pa mej onim dr. Šusteršičem, ki je bil na katoliškem shodu, kakor oni farizej sv. pisma, ki je šel v tempelj pred altar, ter ondi z razprostrtnimi rokami Boga hvalil, da ni tak kakor oni čolnar, ki je ponižno klečal za vratmi, ter Boga prosil odpuščenja. In Vi, gospod dr. Šusteršič, tudi dobro veste, saj ste bili menda že menih minorit, da sv. pismo pravi da je šel ponižni colnar opravičen iz Božje hiše farizej pa ne. Vi, pobožni gospod dr. Šusteršič tudi dobro veste, da je Kristus sam rekel, da ne isti, ki vpije: gospod, gospod, kakor ste neprehomna vpili Vi, Vencajz in Schweitzer na katoliškem shodu, pojde v nebeško kraljestvo, ampak tisti, ki moli Boga v duhu in resnici.

Da gospod dr. Šusteršič vse to sv. pismo Vi dobro poznate, a storili ste vendar to, zoper svoje notranje prepričanje in od tod te strašanske duševne muke ki jih imate vsled svojega čistega katoliškega prepričanja.

Mi pa g. dr. Šusteršič Vam odkrito povemo, da vsi Vaši vzoriti in razboriti kardinali in škofje, ter kanoniki in kaplani konsumarji popolnoma dobro poznajo Vaše

duševne muke, poznajo Vas, da Vaše katoličanstvo ni pristno, a rabijo Vas in če se bi jim posrečilo doseči vse to, kar želijo, poprej nego bodo izrabili vaše moči, gosp. dr. Šusteršič potem pa bodo vrgli tudi Vas v staro šaro.

To zelo se nam je vredno opomniti, da boste naši Trebanjski farani izprevideli kakošnega katoličana so Vam priporočali g. dekan za Vašega poslance.

Pregovorili nas pa boste tudi gosp. dekan, da bodoemo vsi volili g. Povšeta, ki se živi od kmetskih žuljev, kakor mi Trebanjski pritepenci in lačni škrici, ampak samo od penzionera, katerega mu mora ubogi goriški kmet plačevati v njegovih najboljših letih, zato, da ničesar ne dela.

Da gospod dekan Povše, in Vencajz, ki sta se pustila v svoji najboljši dobi, ko je človek najzmožnejši delati, penzionirati, in pa Vi duhovniki, ki imate vsak dan 24 ur časa, in ne storite kmetu za to, da Vas živi, druzega, kakor da berete vsako nedeljo eno mašo zanj, če pa storite kaj druzega, mora Vam ubogi kmet vsako najmanjšo stvarico še posebej plačati, in če revez pred smrto obuboža, mu niti zvoniti ne pustite z zvonovi, ki jih niste duhovniki kupili, ampak farani, — Vi živite prav res od kmetskih žuljev, potem pa kmeta hujskate zoper vse druge delavne stanove.

S pritepenci psujete gosp. dekan Trebanjce, ko nobeden razun istega krčmarja, ki je peljal po shodu v Trebnjem strahozljivega Štefetovega fantka v Veliko loko, na kolodvor, ker se ni upal vstopiti v Trebnjem, katerega krčmarja Vam pa iz srca privoščimo, njega samega pa ravno tako iz srca pomilujemo, ker torej nobeden razven tega krčmarja ne veruje v to, da bosta ravno taka katoličana kakor sta dr. Šusteršič in Povše rešila naše duše večnega pogubljenja, temveč imamo prepričanje, da naj kmet voli kmeta, ki poznava njegove težnje, in ki ima resno voljo se tudi za kmeta, kolikor bode v njegovi moči potegovati.

Vam Trebanjskim faranom hočemo pale z malo primera pokazati, kake poslane hočejo imeti naši duhovniki.

Gospoda Pavlina v Trebnjem vsi poznate. Ta mož resničnega krčanskega misijenja, ki sam spolnjuje vestno svoje verske dolžnosti in tudi strogo pazi, da to storiti tudi njegova družina, izvoljen je bil od Vas cerkvenim klučarjem, a gosp. dekan, ki to vse sam dobro ve, ga ne mara, ker se sedaj pri volitvah ne strinja z njim, ampak je prepričanja, da je g. Zupančič pravi kandidat za naš okraj — on ga torej ne mara, ampak mu je odvzel kluče, katere ima sedaj sam, brez da bi Vas farane kaj vprašal.

Torej zapomnite si, farani, gospodje duhovniki hočejo imeti samo take poslane, ki jim bodo brezpogojno udani, ki bodo delali le po njihovem ukazu, če bode njihovo delovanje Vam v korist ali ne, to teh gospodov ne briga, kakor ne briga našega dekana, če klučar za vas dela ali ne, če Vi volite klučarja ali ne, samo da plačate, kadar je treba popravljati cerkev, farovž ali zidati novo palajo za vole in krave, ki sedaj prazna stoji dočim ubogi zaslepljeni mežnar, ki se sedaj peha noč in dan, mora stanovovati s svojimi mnogoštevilnimi otroci v eni zaduhli sobi, tako da ni čuda če so otroci bolni in bledi kakor zid; naš gospod dekan pa se sam v tolikem prostoru šopri

in od kmetskih žuljev redi tako, da bode, da se poslužimo izraza njegovega duhovnega sobrata v Mirni peči, kmalu zrel, da se odpelje v Trst in ondi zakolje.

Tako izkazujejo božji namestniki dejanjsko krščansko ljubezen.

Zato pa, Trebanjski farani, bodite možje, spoštujte vero in poštene duhovnike v posvetnih rečeh pa se ne pustite begati po nikomur, temveč pridite ob volitvah na volišče, ter oddajte svoje glasove dne 18. decembra Francetu Zupančiču, posestniku iz Rakovnika.

Kurat Mejnik II.

Iz Žužemberka, 10. dec.

Tudi v Hinjah pri Žužemberku imamo župnika, ki je blazen od volitvene agitacije. V svojih faranah, ki ne trobijo v njegov rog, vidi same liberalce in odpadnike od vere. Raz leco zmerja jih z „butci“, „biki“, „osli“ in drugimi takimi priimki, ki mu pridejo na jezik. Ta možiček v duhovski obleki obnaša se tako, kakor bi bil obesen od zlega duha, ne pa kakor „namestnik božji“.

Nakrat je odstavil pobožnega in za cerkev vnetega ključarja podružnice Sv. Frančiška na Vrhu. Može z Vrha, ki poznajo svojega bivšega ključarja in vedo, koliko je isti storil za ozaljšanje domače podružnice, sli so gosp. župnika vprašati, zakaj je bivšega ključarja odstavil. Toda skupili so jo. „Pri Vas nimam nobenega moža, ki bi bil vreden ta posel opravljati“, zadrl se je nad njimi, cerkvene ključe pa je poveril neki Miciki Pečjak, koje mož že jednjast let biva v Ameriki. Na to še drugi ključar svojo službo odloži, rekoč: „Z babo pa ne bom ključaril.“ Sedaj se ta „božji namestnik“ raztogoti šele nad njimi.

„Če nočeš, pa ne porajtam, če se vse podružnice poderejo. Za fajmoštra bo to še dosti bolje.“

Tako se je ta „Kristov namestnik“ tegotil nad poštenimi vernimi in pobožnimi možmi, ki so mu na vse to odgovorili mirno in dostenjno: „Naša podružična cerkev se ne bo podirala, dokler smo mi, bo vedno lepo glajštana.“

Zugajoč z brcami in jednakimi prijetnostmi spodil jih je župnik iz farovža. Može pa so domu grede premišljevali in prišli do zaključka: „Zdaj pa vemo, zakaj vera tako peša; kajti župniki sami nam žugajo cerkev podreti.“

Radovedni smo, ali bode ključarica Micika Pečjak hinskemu župniku tudi pri sv. maši stregla, po sv. maši pa, kakor dosedaj, njemu samemu postregla?

Vse je mogoče, kajti kljub cerkevnim predpisom „Mulier taceat in ecclesia“, zadočiva ženstvo pri naših duhovnikih čim dalje večji vpliv, in zadnji podpirajo to žensko emancipacijo, kar se dá. Kmalu boste Vi, pošteni slovenski možje, iz cerkev potisnjeni, da zavzemate Vaše ključarske posle spremnejše in jezičnejše ženice.

Ražburjenost med župljani je velika, ker ne sme nobeden v cerkev brez dovoljenja Mice Pečjakove, ki se baba okoli: „Baba sem, pa sem vendar ključarje ob moštvo pripravila.“

Ta župnik hinski pa je, kakor čujemo, v volilni komisiji za občino Žužemberk.

Pri njegovem duševnem stanju bati se je, da začne pri volitvi te mirne volilce z „biki“, „osli“, „butci“ in tako dalje zmerjati, in bati se je najhujšega.

Radi tega opozarjam vladu na tega „volilnega komisarja“, kajti nima vsak volilec tako mirne krvi, kakor so jo imeli navedeni možje z Vrha, in bati se je, da se pri volitvi primerijo slučaji à la Mirna-peč, Krško, Trebnje, in želimo, da bi se to pravočasno preprečilo.

Naši kmečki može ne dajo si več tako mirno v obraz biti in se zavedajo svoje možnosti, in onda jim kri vendar-le vzkipi.

V Ljubljani, 12. decembra.

Balkanska zveza.

S Cetinju pišejo, da se nekaj časa ondi govori o neki zvezi balkanskih držav. Bolgarski knez je že davno delal v tem zmislu, a našel teškoče ne le pri balkanskih nego tudi pri velikih državah. Srbija je bila takrat najodpornejša, a danes je zvezi najbolj naklonjena. Tako trdijo vsaj na Cetinju. Kdo so tiste velike države, ki so proti balkanski zvezi, je lahko uga-

niti. Zlasti Avstro-Ograka se boji take zveze slovanskih državic, ki bi bila ovira madjarsko nemški politiki. Protiviljenje naše države zvezi pa le še množi antipatijske, katere uživa Avstro Ogrka na Balkanu. Mednarodni faktorji vedno podpirajo najrajsi Stambulove in Milane. Da paralizira delo balkanske zvezze, je treba naši državi samo premeniti svojo politiko napram inozemskim in tuzemskim Slovanom. Potem bi balkanska zveza Avstriji le koristila.

Dogodki na Kitajskem.

Ruski listi pišejo o položaju na Kitajskem jako neugodno. Nemško vojaštvu nastopa povsod sila surovo ter žaljivo za druge vojake. Razburjenost med Kitajci, ki trpe radi slabe letine, vojne in mraza, naša, Lihungčang bi rad sklenil mir, a zaveznički ga na vse načine zadržujejo. Ljudstvo hujskajo narodni kitajski vojaki, ki se v tolpa potikajo po deželi. Možno je, da bukne ustaja na raznih krajih iznova. Kitajci imajo mnogo skritega orožja. Baje se zaveznički do spomladni ne bodo mogli preživeti, četudi bi ne bilo ustaj. Reke so zarezane, da ladje ne morejo pluti in že ležniške zveze so potrgane ali nedostatne. V decembetu in januarju morejo nastati za vlasti strašna presenečenja. Angleži hočejo izpodriniti čajevsko trgovino Rusije, da bi Kitajcem vrnilji svoj čaj s Ceylonom. Med mednarodnim vojaštvom vlada ne sloga in napetost med voditelji ni mala. Teden je grof Waldersee zavrnil žaljivo pismo američanskega generala Chaffea.

Krüger in nemški parlament.

Ker je nemška vlada odklonila Krügerjev poset, je nastala v enem delu nemškega časopisa, med občinstvom in tudi med poslanci opozicije velika ogorčenost, kateri je dal duška narodnoliberalni poslati. Sattler, ki je v parlamentu interpeliral kancelarja Bülowa, povdarije, da je srce večine nemškega naroda na strani Burov. Grof Bülow je odgovoril, da je nemška vlada v zvezi z Nizozemsko opetovano svarila Krügerja pred vojno in mu večkrat svetovala, naj se z Anglijo poravnava izlepa. Več tisoč nemških državljanov biva v Južni Afriki, več tisoč jih ima ondi industrijalna in bančna podjetja. V južnoafričanskih republikah je investirano okoli 100 milijonov nemških kapitala, in trgovinska zveza je med Nemčijo in burskima republikama. Vendar pa nemška vlada ni moglo storiti družega ko posredovati predno se je vojna začela. Ako bi doseglia diplomatski poraz, bi postala vojna neizogibna. Američanska vlada je hotela posredovati, ali Anglija je posredovanje odklonila. Pri vsej osebni simpatiji do Krügerja in do junaštva Burov moram imeti svoje srce v glavi ter se ne smem udajati željam ljudstva. Londonski časopisi so seveda z odgovorom Bülowa jako zadovoljni ter se nadejajo, da ne bo Krüger poskušal več doseči posredovanja. Berojinski listi pa naglašajo, da bi bila nemška vlada storila vendar pa pametnejše, ako bi bila omogočila Krügerju avdijenco, v kateri bi se mu vladu odklonila njegova želja. Francija si je s svojim vedenjem napram Krügerju pridobila simpatijo vseh narodov, Nemčija pa jo je izgubila.

Slavlje stoletnice Prešernovega rojstva.

(Konec.)

— Varšava: Prisojedinjajem naš golos k slavljanskemu choru vospominanjem o velikem slovenskem poetu Prešernu! Da procvetajet slovenskij narod i njego strana! Da krépnet slavljansko samosoznanje v slovenskem narodě. Da rastet i razvijeta slovenskaja literatura, da všaja vsemu Slavjanstvu Prešerna. — Professora: Kulakovskij, Sozonovič, Jezbera in Francev.

Zagreb: Slavi stogodišnjice rodjenja velikoga slovenskoga pjesnika Franceta Prešerna pridružuje se i jugoslavenska akademija, kličući oduševljeno: Slava Prešernu! — Dr. Vrbanič, tajnik akademije.

Zagreb: Klanjajuć se svjetloj uspomeni prvaka slovenskoga Parnasa, koja danes skuplja bratski narod slovenski i hrvatski u jednoj misli, kliče i „Matica Hrvatska“: Slava Prešernu! — Predsjednik Smičiklas, tajnik Kostrenčić.

Zagreb: Proslavi današnjice stogodišnjice Prešernove, pridružuje se sveščno: Družtvu hrvatskih književnika. — Trnski.

Zagreb: Učiteljski zbor zagrebačke realne gimnazije, pridružuje se slavi stogodišnjice rodjenja Prešernova i klanja u duhu besmrtnoj sjeni slovenskoga Peterarke.

Zagreb: Prešernov duh naj prešine vse Slovence! — Profesorji: Stare, Marn, Beningar, Steklasa, Podgoršek.

Zagreb: Srpska akademika omladina u Zagrebu oduševljeno pozdravlja proslavu stogodišnjice rodjenja dičnog sina i največeg pjesnika bratskog slovenačkog naroda Frana Prešerna i kliče: Slava Prešernu! Živjeli Slovenci!

Zagreb: V duhu navzoči slovenski visokošolci v Zagrebu kličejo: Slava Prešernu! — Kajfež, Verhunc, Wohlgemuth.

Žižkov: Ke stoletým narozeninam Prešernovým přinášíme slovinskému národu své nejvýšebla blažopřání. — Za českoslovinský spolek: Logo.

Koncert „Glasbené Matice“ v proslavu stoletnice rojstva slov. pesnika prvaka dra. Franceta Prešerna.

(Konec.)

Gdje. Devote ljubki, srebro-zvonki glas in nje premišljeno prednaušanje so nas koj v prvem solu odstavku „Deus in Sion et tibi reddetur votum in Jerusalem“ prav prijetno presenetili, kakor je tudi v vseh poznejših točkah „Sed singnifer sanctus Michael“ „Benedictus“ in „Angnus Dei“ itd. prav pohvalno sodelovala s priznanimi prvimi silami naše opere. Posebno tem je uspešno sodelovanje stroga klasični skladbi šteti v dvojno zaslugo, ker so svoje težavne naloge rešili prav častno. Tu ni pevca prilike, da bi mogel brillirati zlahko dosegljivimi glasovnimi efekti, treba se je uglobiti v duh skladbe, treba je z zatajevanjem samega sebe podrediti se duhu skladbe, treba se prilagoditi celoti, žrtvovati samega sebe v korist celotnega umetniškega učinka. In to so storili vsi Gdč. Radkiewicz topli, polni alt je krepko zvenel posebno v „Benedictus“, v solo odstavku „Judex ergo cum sedebit“ in v prekrasnom čveterospevu „Recordare“ in vseh drugih skupnih odstavkih, v katerih se je pokazala kot inteligentna interpretacija klasične glasbe. Tenorist gospod Orzelski, očvidni „enfant gâté“ našega občinstva, katero vedno očara z do srca segajočim zvonkim timbrom svojega res simpatičnega glasa, je pokazal, da je popolnoma kos resnim in težkim nalogam klasične glasbe. Daljši solo odstavki „Mors stupebit et natura“ (v čveterospevu „Tuba mirum“) je prednašal jako izrazovito s pravim povdarjanjem besed v prekrasнем „Recordare, Jesu pie“ pa se je njegov čvrsti glas zlil v čarobno harmonijo z ostalimi tremi. Gosp. Vašiček ima obsežen, krepek bas, ki je posebno v solo odstavku čveterospeva „Tuba mirum“ z dolgimi pasažami, zahtevajočimi izredno dolgo sapo, prišel prav dobro do veljave, istotako v „Benedictus“ in v čveterospevu „Recordare“, kateremu je bil trdn podlaga, tako da smemo reči, da je bila ta točka po zaslugu vseh štirih solistov jedna izmed najlepših.

Pravi čudež pa je storil mojster Hubad z mladimi pevkami in pevci šolskega zabora, ki so tako eksaktno vstopali in precizno vpadali v najtežavnejših fugiranih stavkih in razvijali toliko samozavestne sigurnosti, da moramo le gratulirati zavodu, na katerem se pevski pouk deli tako veste in temeljito. V vseh zborovih točkah je bil uspeh popolen in sijajen in posebno mogočno je donel „Rex tremendas maiestatis“, „Hostias et preces“, impozantni „Sanctus“ in mogočni zaključni zbor v „Agnus Dei“. To je bil res užitek, za katerega gre hvala neumornemu umetniškemu trudu gospoda koncertnega vodje.

Poleg mnogih civilnih višjih dostojaštevnikov in odličnih narodnjakov (o katerih je samo ob sebi umevno, da so bili navzoči) je bilo tudi vojaštro prav lepo zastopano: ekscel. fm. Höchsmann pl. Hochsann, z gospo soprogo polkovnik pl. Zimburg, pl. Lukanc, Lavrič, Pohlheim, major Brauner, več stotnikov in drugih častnikov. Občinstvo je vse skozi in po vsaki točki ter na koncu z glasnim odobravanjem izražalo svojo zadovoljnost.

B.

Ivan Vesel †.

V Trnovem pri Il. Bistrici je v ponedeljek izdihnih odličen rodoljub, zaslužen književnik in vzgleden duhovnik, dekan g. Ivan Vesel. *Murko*

Pokojnik je bil rojen 16. avgusta 1840, v mašniki pa je bil posvečen 30. julija 1865. I. služboval je v raznih krajih, najdalje v Trnovem, in užival povod najiskrenje spoštovanje vseh poštenih ljudi.

Pokojni dekan Vesel je obogatil slovensko književnost z nekaterimi klasičnimi prevodi Puškina in Lermontova, ki so izšli že pred leti v raznih listih, in ki izidejo v kratkem v posebni knjigi. Preložil je Goethevega „Revizorja“ in „Psalme“ ter spisal „Olikanega Slovenca“, ki ga je izdala Slovenska Matica. *See also Logik a potek*

Pokojnik je čislal in ljubil svoj duhovski stan, a dasi je bil vnet duhovnik, je vendar ostal zvest svojemu narodu in je odločno obsojal ekstremna stremljenja, katerim se je udala duhovščina. Vesel je bil vzoren duhovnik, klerikalec pa ni bil nikdar, in zato so ga razni njegovi stavnovski tovariši prav nekristiansko sovražili. Prvo mesto mej temi je zavzemal kapelan Rudolf, ki svojega lastnega dekana niti pozdravljal ni.

Vesela je to sovraštvo raznih klerikalcev hudobole, ker si je bil svet, da bodi po pravi poti, da pošten duhovnik lahko zvesto služi cerkvi in svojemu narodu, in da je klerikalizem za slovenstvo poguben. Svoje plemenito rodoljubje je pokazal s tem, da je imenoval državo sv. Cirila in Metoda svojim glavnim dedičem.

Najhujši udarec je Vesela zadet, ko se je prepričal o neiskrenosti svojega lastnega škofa. Pokojnik se je počudil, da bi dobil kanonikat, ki ga odda deželnemu odboru kranjski. Škof dr. Anton Bonaventura Jeglič je pokojniku sam povedal, da ne dobi kanonikata, da bi ga sicer on — škof — prav rad videl kot kanonika, da se pa vladu temu upira. Pozneje pa je pokojnik izvedel, da se vladu ni čisto nič upiral, da mu je škof torej nerensko povedal, in izvedel je, da je škof Jeglič sam s posebno vlogo na deželnem odboru preprečil imenovanje Vesela kanonikom. Pokojnik je večkrat povedal svojim priateljem, da ga v vsem življenju ni nobena stvar tako zelo užalostila, kakor to zavratno postopanje škofa Jegliča.

Redkejše in redkejše postajajo vrste poštenih, rodoljubnih duhovnikov, s katerimi se da govoriti in živeti. Z Veselom smo izgubili jednega najpriljubljenejših. Vesel je bil prava zlata slovenska duša, kateremu ohranijo vsi, ki so ga poznali, ljub spomin.

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih duhovniki in drugi klerikalni agitatorji ne pouzmojo.

Pazite na glasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo.

Poučujte ljudstvo, naj klerikalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke.

Dnevne vesti.

9 Ljubljani, 12. decembra.

— Volite iz pete kurije v Ljubljani se je dopoldne vršila precej záspano. V Ljubljani je nad 6000 volilcev, a dopoldne jih je razmeroma malo glasovalo. Klerikalci in socijalni demokrati so napeli vse sile in razvili velikansko agitacijo za svoja kandidata, v tem ko narodna napredna stranka ni storila za to volitev druzega, kakor da je apelirala na zavednost volilcev. Ta apel da ni imel dosti uspeha, zakaj udeležba od strani meščanstva je bila vsaj dopoldne pičla. Naše meščanstvo si je vteplje v glavo misel, da se v peti kuriji ne sme udeležiti volitev, nego da se mora ta mandat prepustiti delavcem in je vsled tega ostalo večinoma doma. Narodna stranka pa v tej kuriji nikdar ni računala na zmago. Volilni okraj pete kurije obsegajo celo deželo, v tako obsežnem okraju zamorejo pač klerikalci razviti primerno agitacijo, ker imajo v vsakem farovžu nekaj žegnanih agitatorjev, narodna stranka pa t

klerikalci na tisoče in tisoče denarja na razpolaganje. In vendar jim gre vzliz velikanski agitaciji trda. V Ljubljani so klerikalci in socijalisti razvili brezmejno agitacijo. Pritejali so shode, mi ne; nabijali plakate, mi ne; razširjali posebne oklice, mi ne; pobirali glasovnike po hišah mi ne; najeli celo vrsto agitatorjev, mi ne; najeli fijakarje mi ne; naročili volilni golaš, mi ne. Pred vsakim vo liščem kar mrgoli klerikalnih agitatorjev. Značilno je, da agitirajo za klerikalce največ samo barabe in le malo dostojni ljudi. Seveda so mej agitatorji tudi Kregar, Štefe, vrtnar Tomšič itd. Lepo je videti, kadar šnopsarji klerikalne pravke pozdravljajo s „servus, dohtar“. Klerikalci so privlekli na volišče vse, kar imajo volilcev. Celo frančiškani, ki leta in dan nič ne delajo in od miloščine žive kakor knezi, so se privlekli. Kar cela procesija jih je bila. Umeje se ob sebi, da so klerikalci izrabljali tudi nepoštena sredstva. Stranka sleparjev slepari pač vedno in povsod. Klerikalni agitatorji so pred voliščem našim manj zavednim volilcem kar listke iz rok trgal in tudi tudi kupovali glasove. Tako je Štefe naznjen policiji, da je kupil neki glas za 3 goldinarje. Štefe bo seveda zaprt. Obč. svet. g. Turk pa je danes zasačil Kregarja, ko je nekemu volilcu z zvijačo izmakinil glasovnico za Jelenca, in mu mesto nje hotel vsiliti glasovnico za Šusteršiča. Kregar je to priznal, in se naznani radi goljufije sodniji. Čudimo se, da policija ni aretovala Štefeta, ker je kmetom kar listke siloma iz rok trgal in jih pred vratmi prepisaval. Klerikalni volilci so se seveda bolj zanimali za golaž in za ajmoht, kakor za volitev. Značilno je, da so za klerikalce fijakarli poleg Črneta, ki je sam vozil, dasi ima za leto dni prepoved, tudi taki ljudje, ki sploh nima dovoljenja voziti.

— Župan Hribar vrnil se je danes zjutraj z brzovlakom z Dunaja. Župan se je nalašč pripeljal in samo zato, da se more udeležiti volitve. Bil je že na potu, ko je izšel včerajšnji „Slovenec“. Iz tega se vidi falotstvo škofovih žegnanih pisačev, ki so pisali v „Slovencu“ da se je župan odpeljal, da mu ne bo glasovati za gosp. Jelenca.

— Plantan v Novem mestu. Iz Novega mesta se nam piše 11 t. m.: Danes se je g. Plantan predstavil našim volilcem. Zbral se je volilcev gotovo 130. Razvil je kandidat svoj program in odgovarjal na stavljenje interpelacije. Predsedoval je župan g. dr. Schegula. Nobeden se ni kot nasprotnik njegove kandidature oglašil. Kandidat je napravil kako dober utis na gg volilce. Shod je bil v čitalniški dvorani in je trajal jedno in pol ure. Gg volilci so se izjavili zadovoljne s kandidatom. Tako: Krško, Metlika, Črnomelj, Novo mesto. Naj pride sam papež in pokazali mu bomo, če je nezmotljiv. Kmetija, mi gledamo tudi nate. Ko ti, naš reditelj, ustajaš, mi me ščani še solidarnejše nastopamo. Iz tvojih tužnih prs odmeva klic v naša mesta: „S tabo stojimo, s tabo pademo“.

— Farško nasilstvo. Politikujoči del naše duhovščine je sedaj v svojem elementu: Kar počenja ta dubovščina, da bi pomagala svojim kandidatom do zmage, to presega že vse meje. Kar uganja duhovščina na leci, v spovednici, pri izpraševanjih, to je tako nečuveno in brezprimerno, da bi kaj tacega ne trpeli nikjer na svetu. To je sploh mogoče le v naši zaostali državi. Česar duhovniki sami ne opravijo, to store klerikalni župani. Mnogo županov je dostavilo volilcem kar podpisane glasovnice. Tako se je zgodilo na Dobrovi. Isto tako je župan Plečnik v občini Lipljenje razdelil popisane glasovnice. Celo grofu Auerspergu na Turjak je postal popisane glasovnice. Na Ježici je župan Vrbanček izročil legitimacije in glasovnice za vasi Ježica, Kleče in Savle župniku, ki jih je pri spraševanju delil in popisoval. Z ozirom na to počenjanje zahtevamo, da pusti vlada stvar preiskati in da poskrbi, da se bodo ti trije župani primerno kaznovani.

— Med ljudstvom sedaj hudo vre. Spominjajo se še nekateri leta 1848. in pri povedujejo si nekatere zanimive dogodbe. Tukaj jedna: Tlaka je bila odpravljena, Leskovški dekan pa je še vedno od svojih podložnih zahteval, da mu tlačanje naprej.

Zbere se več posestnikov v leskovškem župnišču, in jeden mož prime dekanata ter ga vleče po stopnjicah in ga sune skozi vrata. Ravno tako zgodilo se je jednemu kaplanu, dasi je na kolenih prosil, naj mu prizaneso. Dekan se pelje tisti večer v Novo mesto, poprej pa pokliče svojega hlapca ter mu da 200 gld. z naročilom, da naj dekanovo pristavo zažge. Hlapec si to vendar ne upa storiti, in naznani to drugemu kaplanu, ki je bil pri ljudstvu priljubljen. Ta mu to odsvetuje, reče pa mu, da naj denar le zase porabi. Čez nekoliko dni pridejo vojaki iz Novega mesta, in so hoteli gnati kmete v zapor, ki so pristavo zažgali — pristava pa je še stala. Ta dekan je živel potem še dve leti v Novem mestu, a nazaj med svoje farane, katere je hotel pustiti po nedolžnem zapreti, se ni upal več.

— Trebanjski kaplan na begu. Kadar večinoma povsodi, tako tudi v Trebnjem gospoda dekan in kaplan podnevi in ponoči lazita od hiše do hiše, od vasi do vasi ter na vse mogoče načine pregovarjata kmete, naj dajo popisati glasovnike, rekoč: „Res je, da dosesaj Povše nič storil ni, ampak zdaj bo, ker je res vera v nevarnosti.“ Tako se je Trebanjski kaplan prevčerajšnjem že ob 11. uri dopoludne podal na vasi Lukov, Ponikve itd. popisavat glasovnike. Sluteč, da mu ne utegne iti dobro, ako z svojim fijakarjem zvečer domu pride, krenil jo je domu z večernim vlakom, ter mej vožnjo tudi v vagonih od kupeja do kupeja krošnjarič s svojimi kandidati. Ali glej, slabo mu je šlo končno. V Trebnjem na kolodvoru po izstopu naskočila ga je množica zavednih mož ter bližaje se mu upila: „Glej ga zvitega agitatorja klerikalnega, glejte ga popisovalca glasovnico, ki se plazi od vasi do vasi! Kje je le sedaj zopet ponarejal in sleparil? Doli z njim!“ Ko se je množica kaplana vedno bolj bližala potegnil je kaplan suknjo čez ušesa in se podal v tek s kolodvora proti dekaniju. Tolpa otrok, žensk in moških pa za njim, upivši: „Glejte, glejte ga sleparja itd.“ Le zmernejšim Trebanjčanom, pa seveda svojim hitrim petam se ima kaplan zahvaliti, da ni dobil prav poštano po grbi. Seveda se je vse smejal kaplana, staro in mlado. Tem duhovnim gospodom pač nben a stvar ni preumazana za agitacijske namene. Prižnica, krstni kamen, spovednica, mežnarja, izprševanje, vse se ostudno izkoriča. Otroci jokajo, da jih (seveda gotovih staršev) veroučitelj do krvi naklesti, ženske jokajo za možmi, okoli proseč, da naj volijo klerikalce, drugače bo konec sveta, mežnar upije in se prepira od gostilne do gostilne, dekleta jo kajo, ki dobivajo v spovednici „ta suhe“, vprašajoč, „kaj si? dekla — imaš ljubčka? ja — kaj je? škrč — h kateri stranki pri pada, k naši? ne — bum z vratci, „le pojdi, ne dobiš odveze“. — Delavci se prepirajo, gostje po gostilnah se tepejo, načelnika trebanjskega so v soboto večer po celiem obrazu krvavega postavili iz neke gostilne na zrak, in ko se je oddahnil in prišel k senci, upil je, da ga celo Trebnje ne more razčaliti. Da se je tudi njemu iz preteklosti marsikaj očitalo, je umevno. Glejte, gospodje v Ljubljani, vse to podivjanje krive so le volitve, kriva je samo dubovščina.

Starotržčan.

— Društvo denuncijantov na katališki podlagi s sedežem v Krškem izborno deluje. Sedaj se je spravilo na ubogega eksekutorja in ga hoče spraviti ob službo. Denunciralo ga je na skrivnem in poročalo v „Slovenca“, da prilaga opominom za ostali davek „Narod“ in „Rodoljuba“. Znano Vam je, da niste poslali ne eden „Narod“ ali „Rodoljuba“ eksekutorju z namenom, da ga naj komu drugemu izroči. Mi pošiljamo časopise naravnost na naslovnike po pošti, tako da ta c. kr zavod dokaj pri nas zasluži. Da pa to društvo denuncijantov eksekutorja tako preganja, je vzrok to, ker ga je hotelo za se najeti, da bi za njega deloval in klerikalne časopise raznašal, kar pa je odklonil. Od tod torej te mačje solze! Društvo denuncijantov spravilo se je sedaj tudi na naše obrtnike in jih hoče bojkotirati. Nevarno sodijo! Tudi mi nimamo vodene krvi! Mogoče, da bodo rekli „zob ob zob“! Sicer pa še društvo denuncijantov vedno sprejema društvenike in jih primerno odškoduje. Izglašati se je le treba poste restante Krško pod naslovom p — a — j.

— Na cesto postavljeni župnik V. Schweiger hodil je te dni po Drnovem in

Veliki vasi od hiše do hiše in je nagovarjal in prosil ljudi, da naj volijo Pfeiferja, če ne bode zapustil Leskovško faro. Ta župnik, oziroma njegova kuharica, je tudi iz drugih ozirov nezadovoljen. V Belokrajini so mu baje kmetje vsa njegova poljska dela zastonj opravili, a tukaj hoče vsak delavec tudi svoje plačilo. Grozila se je torej tudi kuharica, da župnik ne bode ostal pri „črnih“ kranjcih, temveč da bode šel nazaj med svoje Belokranjce.

— Vilko „potroštan“. Smešen prizor je bil te dni v Krškem. Vilko gre z neko kako pobožno gospo po Krškem in se drži njenega krila. Ona mu na vse možne načine nekaj razлага, se ve, da je morala nekolič glasneje govoriti. Jaz grem na drugi strani in ujamem besede: „Le nič se ne bojte; gotovo boste voljeni, saj moj mož jako veliko za Vas dela!“ Vilko je bil vidno vesel in takoj bolj mlađeniškoognjeno stopal.

— Vilko je sedaj za silo uredil svojo kolportažo. Na Drenovem raznašajo njegove liste Golob Alojz, Anžur Anton in Anžur Marjeta. V Krškem si še ni mogel pridobiti stalnega raznašalca.

— V „Slovencu“ št. 282. z dne 10. t. m. brzojavi kaplan Škerjanec iz Izlakov: „Na napovedani shod v Zagorje se Lenarčič ni upal.“ Gorostasna laž! Gospod Lenarčič pri nas ni napovedal shoda. Zakaj pa Škerjanec ne poroča o svojem shodu na Izlakah? Ali mu je jabolko, kojega mu je nekdo med govorom vrgel v usta, popolnoma vzel sapo? Potegnil ni le samo ta kratkega, ampak celo tepen bi bil, da ga ni ščril socialni demokrat Repovš.

— Iz Kamnika se nam piše: V tukajšnji praharni je ključavničar Cene, po domače Berič. Ta možkar je pri tukajšnjem dekan Oblaku denunciral svoje tovariša, da hoče liberalno in socialdemokratično voliti. Seveda je Berič dobil lepo plăšilo. Pomislite, — gospod dekan mu je dal celi krempelo in še par kupic Vencajzovega petjota. To je pa za Beriča veliko, ker on še za „firkele zidarskega“ proda svoje politično prepričanje!

— Volilni shodi, katere sta sklical g. dr. Ivan Dečko in g. Hugo vitez Berks v Mozirju, Ljubnem in Gornjem gradu so se sijajno obnesli. Udeležba, posebno v Mozirju in v Gornjem gradu je bila taka, da so bili prostori natlačeno polni. Zbrani volilci so živahno pritrjevali izvajanjem občnih kandidatov, izrazili v raznih lokalnih zadevah istima želje tamoznjega prebivalstva, ter končno navdušeno pritrili kandidaturi g. Berksa za kmetsko skupino Celje Brežice ter kandidaturi g. dr. Ivana Dečka za mestno skupino Celje-Brežice.

— Iz Novega mesta se nam piše: Dne 10. t. m. je po kratki polezni umrl naš someščan g. Anton Kos. Bil je marljiv mož v svojem poklicu. Žiljava njegova narava je prestala veliko truda in polnega dela. V vsakem vremenu je bil na raznih sejmiščih, doma v gori, v svoji gostilni, a vedno dobre volje. Nadčastnik je bil naše garde, katere je bil znatni, isto izdržujoči člen. Veliko let je bil tudi odbornik občeta, a pri vsem tem delu je našel vedno časa, ako je bilo treba kot agitator nastopiti za težnje naše stranke. Drastičen v dovtipih, je bil večkrat v nevarnih razmerah velike koristi. Bil je pripravljen vsako uro iti na kako agitacijsko delo, če je bil on izbran za isto. Še pred 6 dnevi je šel korajzen v agitacijo, dasi že smrtno bolan. Še je hodil druge agitatorje bodrit. Ognjena agitatorska duša, ki v najobupnejših razmerah ni glave zgubil. Dne 11. smo ga spremili ven na pokopališče, tega zvestega sodelavca vse agitacije v Novem mestu v pretečenih 20 letih. Veliko je koristil na tem mestu. Njemu ostaja dolgo najprijeznejši spomin na Dolenjskem. Še dolgo bomo djali: bil je energična, navdušena narav, bil je ljubezniv družabnik!

— Slovensko gledališče. Repertoar za tekoči teden je sledete sestavljen: v petek, 14. t. m. igra se drugikrat v seziborna šaloigra „Pribelem konjičku“, katera je pri prvi uprizoritvi občinstvu izredno ugajala. Glavni ulogi igrata gospa Polakova krčmarica „pri belem konjičku“ in gospod Verovšek (Bucek, veletržec in tovarnar iz Novega mesta). Igra spada k najboljšim veselim igrám in se povsod vzdržuje stalno na repertoarju. — Ker se je intendant slovenskega gledališča od raznih strani opetovano izrazila želja,

da bi se včasih tudi v nedeljah in prazničnih popoldne uprizorile operne predstave, in da se ustreže željam Dolenjcem, kateri vsled skrajno neugodne železnične zvezze ne morejo prihajati k večernim predstavam v slovensko gledališče, sklenilo se je, da se prihodnjo nedeljo 16. t. m. popoldne točno ob 3. uri uprizori opera predstava in sicer se bo pela velepriljubljena hrvaška narodna opera Zajčeva Nikola Šubić-Zrinjski. Predstava vršila se bo izven abonementa in ob znižanih cenah kot popoldanska predstava, ki bo trajala od 3–6 ure. Ker prihaja dolenjski vlak ob 1/3 uri v Ljubljano in zvečer ob 7. uri zopet odhaja, omogočen je s popoldanskim izletom v Ljubljano Dolenjem iz Novega mesta in drugih ob dolenjski železnicni ležečih krajev obisk operne predstave v slovenskem gledališču. Obiskovalci te operne predstave iz dežele prosijo se pa, da po dopisnicah v Šešarkovi trafi v Šelenburgovih ulicah vstopnice za to predstavo naroč par dnij prej, ker bi se jim eventualno prigoditi moglo, da dospevši v Ljubljano popoldne pred predstavo ob razprodanem gledališči ne bi prostorov dobili. — V nedeljo zvečer ob 1/8 uri bo dramska predstava, igrala se bo tretjikrat v sezoni burka s petjem „Šivilja“, v kateri igra gospa Polakova glavno ulogo.

— Slovensko gledališče. Tudi tako zabavne igre, kot Blumenthalove & Kadelburgove (Kinematograf) je tudi kompanijsko delo) ne morejo kaj adventnemu obisku gledališča. Kinematograf bi bil zaradi svoje zabavnosti zaslužil več gledalcev. Tudi igralo se je dobro, dasi nas je igranje nekaterih igralcov včeraj zopet sililo k prispolabljaju njih igre s proizvodni novodobnega aparata, kateremu je igra posvečena. Izvrstni, življena polni momenti, fotografija podobnost, — ali žive zaokroženosti življenjskih slik, ki se lepo, naravno in gladko stakajo druga v drugo, le ni, in naj je igra tudi tako dobro naštudirana, kakor včeraj. Zadnjega koraka v pravo življjenje manjka našim igralcem, kakor smo to že zadnjič omenili. Toliko s stališča umetnosti. Zabavali smo se tudi tako dobro, večinoma neprisiljeno. Črne gosp. Deyla je bil v igri sicer močno karikiran, ali dober. Masko je imel za deset let premlado. Njegova žena, gdč. Ogrinčeva pa je še preveč spomnjala na taščo. Igra je bila dobra, že leli bi si samo nekaj več mladosti. Izvrstna je bila gdč. Ogrinčeva kot Čnetovka v smebu. Prav ugoden utis je napravil g. Kovačič kot njen oče, kar je še bolj upoštevati, ker je ulogo igrал pred njim g. Inemann. Gosp. Kovačič ima tako ugajeno igro in najde ton in barvo. Izvrstno je pogodila njegovo ženo gospa Danilova. Gdč. Rückova je bila v prvi polovici igrini na višini umetnosti. Njej se na odru nikdar ne pozna, da je na odru; ona igra, kot v življenu. Tega ne moremo do cela reči o sinočem Poteronu. G. Verovšek je imel izvrstne momente, ali o njem velja najbolj to, kar smo povedali o Kinematografu. Jako dober Rus, izvzemši ruski jezik, je bil g. Danilo. Posebno v drugi polovici igre se je povpel do neke gorkote in istinitosti, ki je prav dobro dela. Ruščina se pa na slovenskem odru pač ne bi smela tako mesariti, kot se je sinoči. Gosp. Jamnik vedno bolj potrja sodbo o njegovem dobrem, sigurnem igranju, pa tudi g. Puhkova je imela sinoči pravlep trenotek.

— V sobotnem Ondříčkovem koncertu sodelovala bosta tudi pianist z Dunaja gospod Viljem Klasen in operni pevec slovenskega gledališča tenorist gosp. Stanislav Orzelški, slednji pel bo arijo iz Moniuszkega opere „Halka“ (v slovenskem jeziku), Vilharjeva izredno priljubljena samospava za tenor: „Mornar“ in „Da ne smem si ukazala“ ter novo Prochazkovo pesem „Tak si lepa“. C. kr. komorni virtuo Ondříček koncertuje noč v Celovcu. Igral bo pri nas slavno Bachovo „Ciacone“ za solo-vijolino, veliki Paganinijev koncert in svoje lastne skladbe „Noturno“, „Taražtella“ in veliko fantazijo na motive ruske opere „Žizn za cara“. Natančni program priobčimo jutri. Sedeži za ta koncert dobivajo se v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu. Začetek bo ob 8. uri, konec ob polu 10. uri.

— Društvo zdravnikov na Kranjskem ima svoj redni občni zbor v soboto,

dne 15. decembra ob polu 6. uri popoldan v bralni sobi društva (deželna bolnica). Dnevni red: 1. Naznanila predsedništva. 2. Računski zaključek in proračun za leto 1901. 3. Določitev časnikov. 4. Prememba pravil. 5. Volitev odbora. 6. Eventualni predlogi. Da je občni zbor sklepčen, treba je navzočnosti najmanj 14 členov. Načelnik dr. Šlajmer in blagajnik dr. Gregorič sta se odpovedala odborništvu.

Porotne obravnave. Predvčerajšnjem bile so pri tukajšnjem porotnem sodišču tri obravnave. Pri prvi obravnavi se deli so na zatožni klopi prisiljeni Peter Giuliani, Anton Perusin in Ivan Singer, obtoženi hudodelstva nečistosti zoper naravo. Obsojeni so bili v tajni obravnavi, in sicer Perusin na pet let teške ječe, Giuliani in Singer pa vsak na šest mesecev zapora. — Pri drugi obravnavi bil je 39 let stari blapec Miha Hribar iz Rodice obtožen hudodelstva tativine, ker je ubožcu Josipu Kvedru vzel čez 50 kron denarja, katerega je imel skritega v leseni nogi. Hribar bil je v smislu § 460. kaz. zakona obsojen na štiri mesece zapora, poostrenega s postom vsakih 14 dnij. — Pri tretji obravnavi sedel je na zatožni klopi 20 let stari zidar Andrej Lampič iz Bizovika zaradi hudodelstva uboja. Dne 21. avgusta našli so 58 let starega tovarniškega delavca Jerneja Zakovška iz Dobrunj ubitega na srejški poti blizu Fužin. Na sukni mrljevi poznavali so se natančno odtisi obute noge. Pri sodnem ogledu so zdravniki konstatovali, da je Zakovšek umrl vsled notranjega izkravjenja, ker je bila vranica počena. Ta poškodba je bila absolutno smrtna in pričadejana najbrže z obuto nogo. Zakovšek je imel nadalje tri rebra zlomljena ter na čelu in na rokah več lahkih poškodb. Sum, da je ubil Zakovška, letel je s prva na njegovega sina Janeza, ki je takrat služil pri vojakih. Bil je aretovan, od vojaškega sodišča pa oproščen ter izpuščen iz zapora. Koncem oktobra pa so orožniki v Vevčah izvedeli, da je zidar Lampič izjavil, da on ve, kdo je ubil Zakovška, da sta to storila Franc Benčina iz Vevč in Miklavž Bricelj iz Bizovika. Preiskava pa je brezvonomno dognala, da sta Benčina in Bricelj, ki sta bila v preiskovalnem zaporu, nedolžna, in da je Lampič sam ubil Zakovška. Lampič je slednjič dejanje tudi priznal ter izjavil, da je Zakovška, ki je pisan ležal ob poti s črevlji obrcal zato, ker ga je baje zmerjal, ko ga je le-ta hotel vzdigniti. Lampič bil je hudodelstva uboja in obrekovanja krivim spoznan ter obsojen na pet let teške ječe, poostrene z jednim postom mesečno. — Danes se vrši zadnja porotna obravnava.

Semenj. Na predvčerajšnjem semenju je bilo prignanih 655 konj in volov, 328 krav in 99 telet skupaj 1082 glav. Kučnica je bila splošno srednja, za govejo živino ni bilo zunanjega kupca, konje kupovali so kupci iz Trsta in drugi Lahi, ki so nekaj bolj slabih konj nakupili.

Volitev iz pete kurije.

V naslednjem prijavljamo rezultat današnjega glasovanja, v kolikor nam je dolej znan po brzjavkah. Vzlic temu, da se naša stranka ni dosti zavzela za to volitev, ker je vse svoje moči koncentrirala na kmetske občine, dosegel je napredni kandidat v mnogih občinah prav znamenite uspehe, za katere se je zahvaliti zgolj zavednostivolilcev. Končni rezultat volitve se izvede šele jutri, ker traja samo v Ljubljani volitev do 6. ure zvečer in tako tudi v nekaterih občinah na deželi.

Dobili so:

V občini: Jelenc Šusteršič	Kopač in dr. Radovljica	47	29	19	glasov,
Krašnja	44	52	—	—	.
Tržišče pri Mokronogu	76	9	—	—	.
Borovnica	43	156	23	—	.
Kostanjevica	111	77	—	—	.
Postojna	126	90	50	—	.
Lesce	41	26	63	—	.
Bled	81	76	4	—	.
Krško	265	50	—	—	.
Kranj	150	71	1	—	.
Podzemelj-	Gradac	79	129	—	.
Il. Bistrica	105	9	2	—	.
Vel. Dolina	66	184	5	—	.
Loka pri Črnomelju	42	17	—	—	.
Črnomelj	114	19	—	—	.

Rakek	44	51	10	.
Št. Vid nad Vipavo	135	194	—	.
Lož	68	51	1	.
Planina	20	207	—	.
Trebnje	87	221	—	.
Sv. Križ pri Kostanjevici	14	96	—	.
Vrhnička	98	49	3	.
Senožeče	121	23	97	.
Boštanj	194	17	—	.
Šiška	12	16	124	.
Zagorje na Notranjskem	172	—	—	.
Hrenovice	71	157	122	.
Mokronog	83	41	75	.
Ribnica	86	protikandidata	359	.

Telefonska in brzjavna poročila.

Kranjska gora 12. decembra. Jelenc dobil vzlic prenasilni agitacijski kleikalcev 45 glasov.

Vipava 12. decembra. Vsled silnega pritiska duhovščine zmagal Šusteršič Duhovščina napaja z vinom svoje pristaše.

Idrija 12. decembra. Turnarji so jednega nevarno obstrelili. Razburjenje grozovito proti Nemcem, zlasti proti Kumpu in Poschu ter proti žandarmi.

Dunaj 12. decembra. Ministrski predsednik Körber je bil danes sprejet v posebni avdijenci. Sodi se, da je ta avdijenca v zvezi s zasedanjem deželnega zborna češkega.

Zadar 12. decembra. Pravaši so zapustili deželni zbor in s tem prvozročili njegovo nesklepčnost. Povod je dala njih akcija glede bosanskih želaznic.

Praga 12. decembra. Mladočehi in veleposestniki so stavili radi ženitve nadvojvode Franca Ferdinandu nujen predlog.

Praga 12. decembra. Baxa je predložil češkemu klubu v podpis predlog glede renunciacije nadvojvode Franca Ferdinanda. Klub je sklenil, da ga ne podpiše, da pa stavi samostojen predlog.

Beligrad 12. decembra. Danes se je začela obravnava proti bivšemu ministru Genčiču radi žaljenja kralja in vlade. Genčič je to žaljenje storil v dveh pismih na kralja in v dopisu v "N. Fr. Presse", v katerem je reklo, da je moral neki kraljevi metresi plačati iz drž. blagajne večjo svoto.

Berolin 12. decembra. Iz Petrograda se poroča, da se razkralj Milan v kratkem oženi z neko američansko milionarko. Tu dvomijo, da bi se to zgodilo, ker Milan in Natalija nista ločena.

Darila.

Upravnemu našega listu so počlali: Za Prešernov spomenik. G. Ljudevit Stiasny, učitelj v Radovljici 101 K 82 vin. kot čisti dohodek 8. decembra t. l. v gostilni gospa J. Wuchererjeve v Leschah od učiteljskega društva za Radovljiski okraj ter od bralnih društev na Bledu in v Radovljici prirejene besede v proslavo 100letnice. — Gospod Matko Malovič v Rudofovem 7 K 27 vin., katere je nabrala gospodinja Šmidova pri zabavnom večeru dolenjskega "Sokola". — Gospod Josip Vouk na Slapu pri Vipavi 6 K 34 vin., nabranih pri šaljivi tomboli bralnega društva "Lipa". — Slovenski višjoreali ci ob priliku 100letnice 24 K 10 vin. — Gospod Ivan Debeljak v Šmarju pri Jelšah 46 K 10 vin., katere so datorovali ob priliku zborovanja šmarsko-rogaškega učiteljskega društva gospodje učitelji in šmarski rodoljubi. — Gosp. Ferdo Vidmar, uradnik južne železnice v Sapianah 3 K. — Skupaj 188 K 63 vin. — Živelji Prešernovi čestilci!

Za prebivalce mest, uradnike l. t. d. Proti tezketom prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebitno domače zdravilo pristni Moll-ov Seidlitz-prašek, ker vpliva na prebaviljenje trajno in uravnovalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatilica velja 2 K a. v. Po poštrem povzetju razposila to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjnah na deželi je izrecno zahtevat MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (11-12)

Meteorologično poročilo.

Vlakna nad morjem 306-3 m. Srednji sračni tlak 756-0 mm.						
Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Predv. vetr.
11.	9. zvečer	744-9	— 08 sl. svzvod	jasno		
12.	7. ajtajraj	744-7	— 39 sl. izahod	meglja		
	• 2. popol.	742-9	— 07 sl. sever	meglja	00 mm.	

Srednja včerajšnja temperatura —0-1°, normala: —1-1°.

Dunajska borza

dne 11. decembra 1900.	
Skupni državni dolg v notah	98-35
Skupni državni dolg v zahodnem	98-
Avtrijska zlata renta	118-50
Avtrijska kronska renta 4%	98-60
Ogrska zlata renta 4%	117-20
Ogrska kronska renta 4%	92-05
Austro-ogrške bančne delnice	1694-
Kreditne delnice	671-25
London vista	240-17-1/4
Yemški drž. bankovci na 100 mark	117-60
30 mark	23-52
30 frankov	19-16
Italijanski bankovci	90-60
7. kr. cekini	11-34

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Trbiž, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc v Dunaj. — Od 12. ur 5 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostrovje, Bregenc, Curih, Geno, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budjevec, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francovne vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten, — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoludne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osobni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijine varov, Plzna, Budjevec, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, — Ob 11. uri 16 m popoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijine varov, Plzna, Budjevec, Solnograd, Linc, Steyr, Pariza, Geneve, Curih, Bregenca, Inostrovje, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoludne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoludne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoludne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2

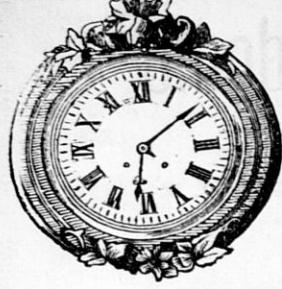
menjalnica v pritličju

sprejema **vloge na hranilne knjižice** ter iste obrestuje po **4 % od dne vloge do dne dviga**, **2 % rentni davek** od teh hranilnih vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

Izplača tudi večje svote brez odpovedi. (1877-75)

</

Jako lepa
in primerna

božična in novoletna darila priporočam
sl. občinstvu.

Vse novosti (Secession) v zlatnini in srebrnini, prave švicarske zlate, srebrne in nikelnaste žepne ure, različne budilke, tudi z godbo. — Velika izber kina-srebra, tudi jedilna oprava. — Lepe, krasno izdelane stenske ure, novosti v bitju. — Šivalne stroje iz najizkušnejših tovarn, s 5letnim jamstvom.

Za vsako uro jamčim. — Ceniki brezplačno in poštnine prosti.

FRANC ČUDEN

urar v Ljubljani na Glavnem trgu štev. 25, nasproti rotovža.

Suha
bukova drva
kupuje v vsaki množini
trgovina na Dunajski cesti št. 45
v Ljubljani. (2537-1)

Redka prilika!!
300 komadov za gld. I·65

1 elegantna ura s triletnim jamstvom in lepo verižico, 1 čudovito lep nastavek za smodek z jantarjem, 1 krasna kravata igla s simili-brilantom, 1 jako eleganten prstan z imit. biserom za gospode ali dame, 1 krasna garnitura, obstoječa iz manšetnih, zavratniških in napravnih gumbov, 1 krasen žepni tintnik, obstoječ iz 3 komadov, 1 par finih nogovic, 1 jako elegantna pariška broša za dame, najnovješte facone, 1 krasno toaletno zrcalo z etuijem in finim česalom in še nad 250 komadov, ki so v hiši koristni in neobhodno potrebni.

Vsako sleparstvo je popolnoma izključeno, ker se neugajajoče brez zadružka vzame nazaj.

Ako se naročita dva zavoja, se dobi tako fin žepni nož z dveimi rezili kot darilo. (2352)

Razpošilja po c. kr. poštrem povzetju ali ako se pošije denar naprej založna trgovina:

Ernst Buchbinder, Krakovo.
Poštno predalo štev. L/M.

**Najboljši
kalcijev karbid**

Iz Jajc v Bosni
vsaki kgr. daje zajamčeno 290 do 320 litrov plina.
Znižane cene.

Glavna zaloga:

Edgardo Prister
v Trstu, via S. Francesco.
(2340-5)

Zastopnik za Kranjsko in Spodnje Štajersko:

Fran Železnik

Ljubljana, Dunajska cesta št. 7.

Naznanilo.

Vsak kašelj | kmalu
Vsako hripavost | odpravi
uničevalec katara. | moj povsod
znani

Te izborne karamele za kašelj se dobivajo zavojo po 50 vin. v Ljubljani v lekarnah M. Levstek in U. pl. Trnkóczy. (1930-5)

↔ Nove ↔

tamburaške partiture

za stari in novi sistem so izšle: F. Vesely: Potpouri čeških pesmi (12 pesmi, 16 strani) gld. 160; C. Knittl, Žežulinka (Kukavica) za moški zbor (češki tekst) in tambure gld. 050; N. Slavjanska, Ruska vojnička koračnica gld. 050; cenik partiture preko 200 del za oba sistema, počenši od 10 vin. in tamburaških razglednic v 10 varijacijah s sliko vel. pregr. zборa No. 40.900 N. Slavjanske pošilja brezplačno

Alfonz Gutsczy v Sisku.

Nihalne ure z glasbo

so poslednja novost v izdelovanji ur. Te francoske miniaturne ure na nihalo so 69 cm dolge, omarica, nastančno po podobi, je iz ore-hovega lesa, fino politirana, z bogato pozlačenimi fantazijskimi obroki in umetljivo izrezanim nastavkom, in igrajo **vsako uro** najlepše koračce in plese. Cena s prevoznim zabojem **samo 9 gld.** Ista ura brez glasbe, a z bitjem, vsake pol ure in cele ure bijočim, s prevoznim zabojem **samo 6 gld. 50 kr.**

Te nihalne ure niso samo zajamčeno na minuto idoče, nego so tudi vsled svoje zares krasne izdelave jako lep in eleganten pohištven komad.

Razpošilja se le proti povzetju Neugajajoče se vzame nazaj in se denar vrne, torej ni nobene rizike. — **Velik ilustrovani cenik o urah, verižicah in prstanih it. d. brezplačno in franko.**

Josip Spiering, Dunaj,
1977 I. Bez., Postgasse Nr. 2. 12 a

Pri sv. Petru v Savinski dolini
se prostovoljno proda

hiša

v sredi vasi, pripravna za mesarijo, špacuno ali gostilno. Hiša je blizu kolodvora, in ima hleva za konje, svinje, in govedo. — Več se izve pri gostilničarju g. Šribarju na kolodvoru. (2536-1)

Kot knjigovodja

za žago na Kranjskem se sprejme v komptoar neoženjen ali oženjen knjigovodja (kristjan) z malo družino.

Taisti mora biti hitri računar ter za nesljiv v vseh v žagarsko stroko spadajočih delih; slovanski jezik je neobhodno potreben.

Oziralo se bude le na samostojno ter izredno spretno energično moč.

Ponudbe z referencami ter zahtevo plače pod „Z. F. 8“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. (2492-3)

Dobro ohranjen

klavir

se proda po nizki ceni.

Naslov pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (2505-2)

Delnica

(Stammaetie)

dolenjske železnice v nomin. ceni od 100 gld. (200 kron) se po ceni proda.

Istotam dobijo se tudi jako fini hollandski in harcerski kanarečki-žvižgalci kot rolerji.

Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (2525-2)

Za Božič

priporoča (2512-2)

Rudolf Kirbisch

sladčičar na Kongresnem trgu

najfinejše okraske za božična drevesca, iz španske pene, sladkorja, kiten, jabolk, likerja itd. dalje raznovrstne attrappe figure iz sladkorja in čokolade, kandirano in glazirano sadje v lepih lastin ali pa leseni zaboljkih ali košaricah. Bonbone, bonboniere, kitnov sir, najfinejše ča.no pecivo, pacience pecivo, šampanjske biskvite, suhar, čajne vafeline, Karlovarske oblate za Pišinger-torte, lectaste štruklje, popnjake in medenjake.

Dalje priporočam

najfinejše vrste čaja, rum, cognaca, marmelade, cacao, čokolade, kompot, desertna vina in likerje.

Za praznike

pince, kolače, vse vrste potic z orehi, medom, mandelin, rozinami in lešniki napolnjene

▀ Vnanja naročila se točno izvršujejo. ▀
Asortirani okraski
za božična drevesca od 4 K naprej.

Kožušno blago

v največji izberi (2478-4)

po najnižjih cenah

priporoča

Karel Recknagel

Mestni trg št. 24.

LODEN

Najmodernejše in najboljše kvalitete

za moške obleke

za ženske o

Primerna božična in novoletna darila.

Fr. P. Zajec, urar

trgovina z zlatnino, srebrinom in optičnimi predmeti

Stari trg 28. * Ljubljana * Stari trg 28.

Nikelnasta remont. ura	od gld. 190 in višje
Srebrna cilinder remont. ura	450 "
Srebrna anker remont. ura s 15 rubini in 3 pokrovi	7— "
14 karat. zlata anker remont. ura s 15 rubini	24— "
Ženska srebrna cilinder remont. ura	490 "
Ženska 14 karat. zlata cilinder remont. ura	13— "
Ura na nihalo, 100 cm dolga omara, 8 dni idoča	8— "
Budilka	150 "

Popravila se izvršujejo natancno in z jamstvom.

(253-1)

Poštna naročila se izvrše s prvo pošto.

Naznanilo.

Cast mi je slavnemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem na tukajnjem prostoru

v Šelenburgovih ulicah št. 3

v dr. Kessler-jevi hiši

nahajajočo se

trgovino z drogerijami, s strupi in materijalijami

kupil in isto otvoril.

Številne zveze z večjimi tovarnarji in turdkami tu in inozemstva mi dajo prijeten položaj, da lahko vsem zahtevam čast. gospodov naročnikov v vsakem oziru ustrežem.

Zunanje naročbe izvršujejo se točno in solidno.

Za mnogobrojen obisk prosim

z vsem spoštovanjem

Anton Kanc
droguist.

(2509-4)

Zopetna otvoritev restavracije.

Spoštovanemu občinstvu v Ljubljani in na deželi uljudno naznanjam, da sem **otvoril** dobro znano in priljubljeno restavracijo

„HÔTEL VIRANT“

na Sv. Jakoba trgu v Ljubljani.

Restavracijski prostori so jako lepi, udobni in svetli ter pripravljeni za prireditev večjih društvenih veselic. — Točil budem **pristna** in **najboljša štajerska in ljutomerska vina** ter **vedno sveže graško puntigamsko pivo**. — Postregel budem tudi lahko vsak čas z izbornimi mrzlimi in gorkimi jedili.

Tujcem so na razpolago lepe sobe z novo opravo

za prenočišče

za voznike pa prostorno dvorišče za spravljanje vozov in lep, velik hlev za konje.

Pri hotelu je **lep, velik senčnat vrt z verando**, kjer se ob poletnem času vrše koncerti, ter **izborno kegljišče**.

Potrudil se budem, da velecenjene goste zadovoljam v vsakem oziru z vestno, točno in ceneno postrežbo, ter prosim, da me slavno občinstvo v mojem stremljenju kar z najizdatnejšim obiskom podpirati blagovoli.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Čirič, hôtelir.

(2539-1)

Gostilna v „Narodnem domu“

v Celju

(2508-2)

oddaja se pod jake ugodnimi pogoji v najem.

Ponudbe sprejema. „Posojilnica v Celju“.

za 100 gld. zdaj

prej 200 gld.

se dobivajo

najfinejši mestni kožuh

s Imo Sealskinom podšiti in jako finim astrahanskim ovratnikom

samo

v angleški zalogi oblek v Ljubljani

Reseljeva cesta št. 3.

Največja izber

konfekcije za gospode in dame
le zadnje novosti. — Vse se dobiva po vsaki ceni.

P. n. občinstvu se priporoča

z velespoštovanjem

Oroslav Bernatović.

Na najvišje povelje Njeg. c. in kr. apost. Veličanstva.

XXI. c. kr. državna lotterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna lotterija

edina v Avstriji zakonito dovoljena
ima 18.122 dobitkov v gotovem denarji v skup-
nem znesku 418.640 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron v gotovini.

Za izplačanje jamči c. kr. loterijski dohodni urad.

Zrebanje bode nepreklicno 13. decembra 1900.

Srečka velja 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaji, L. Riemergaesse 7, v lotokolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštnih, brzjavnih in železničnih uradih, v menjalnicah itd.; načrti igranja za kupovalce sreček brezplačno.

Srečke se pošiljajo poštne proste.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodnih uradov.

Oddelek državnih loterij.

(2252-10)